

De term "inzet van testbewijzen" is algemeen en daardoor misleidend. Het wetsvoorstel beschrijft nadrukkelijk een nieuwe grond om te discrimineren (onderscheid te maken) tussen personen middels wijziging van artikel 58e, 1b: niet alleen meer op leeftijd (zoals de huidige wet vermeldt) maar ook op het wel of niet kunnen overleggen van een (negatieve) testuitslag.

Er is een essentieel verschil tussen de bestaande discriminatiegrond (leeftijd) en de voorgestelde discriminatiegrond (testbewijs):

- Voor een leeftijd kan men niet kiezen. En dus ook niet of men in de ene of andere leeftijdscategorie valt (en daarmee: welke wetten en regels van toepassing zijn). Men kan het zichzelf - of elkaar - nauwelijks kwalijk nemen tot een bepaalde leeftijdsgroep te behoren (en bijvoorbeeld aan bepaalde verplichtingen te moeten voldoen, of juist aanspraak te kunnen maken op bepaalde rechten).
- Bij het wel/niet kunnen overleggen van een testbewijs wordt gesuggereerd dat men kan "kiezen" tot welke groep men behoort (en daarmee: welke wetten en regels van toepassing zijn). Door die gesuggereerde "keuzevrijheid" kan men zich (in tegenstelling tot bij leeftijd) verward of schuldig voelen om tot een bepaalde groep te behoren (bijvoorbeeld als men zich niet wil laten inenten en dan, als gevolg van de voorgestelde wet, wordt uitgesloten van culturele activiteiten). Ook binnen de samenleving, families en gezinnen kunnen spanningen ontstaan wanneer individuen verschillende "keuzes" maken om tot de ene of andere groep te behoren.

Echter, die keuzevrijheid is er niet.

Hoewel het wetsvoorstel de term "vaccinatie" gebruikt, bestaat er nog geen vaccin tegen het SARS-CoV-2 virus. Er zijn slechts een aantal experimentele middelen voorhanden welke nog niet volledig zijn goedgekeurd, maar die nu beperkt worden toegelaten vanuit de hoop (maar niet meer dan hoop) dat deze een positieve bijdrage kunnen leveren aan de bestrijding van SARS-CoV-2. Wat de positieve en negatieve effecten van deze middelen op termijn precies zijn is nog onbekend, want dit is slechts beperkt onderzocht. De onderzoeken zijn bovendien door de producenten zelf uitgevoerd en zij hebben de details van die onderzoeken nog steeds niet openbaar gemaakt. Opvallend genoeg hebben producenten er wél voor gezorgd dat ze niet aansprakelijk te zijn voor negatieve effecten van de door hun geproduceerde middelen. Ook de overheid heeft bevestigd dat de gebruikte technieken (waaronder mRNA) nieuw zijn en dat deze risico's met zich meebrengen.

Het ligt daarom zeker niet voor de hand voor individuen om zich met één van deze middelen te laten inenten tenzij men, goed geïnformeerd over de risico's, besluit om mee te doen met een van deze experimenten.

Het wetsvoorstel dringt erop aan dat mensen - om niet buitengesloten te worden van activiteiten - tóch moeten meewerken aan een van deze experimenten. Zeer ongewenst.

Wat tests betreft geldt eigenlijk hetzelfde. Er zijn nog geen tests die betrouwbaar een SARS-CoV-2 besmetting kunnen ontdekken. De veelgebruikte PCR test is niet voor dit doel ontworpen en mag (van de maker) ook niet voor dit doel gebruikt worden. Er is ook geen transparantie over hoe deze tests technisch worden uitgevoerd, met name het aantal iteraties waarmee (veronderstelde)

virusdeeltjes worden vermenigvuldigd om deze aantoonbaar te maken. Er lijkt sprake te zijn van een veel te hoog aantal iteraties, wat "false positives" oplevert. Maar zelfs bij terechte positieve testuitslagen kan niet bepaald worden of het om intacte virussen ging of slechts onschuldige deeltjes daarvan. Positieve én negatieve PCR tests geven dus geen uitsluitsel over daadwerkelijke besmetting en zeggen al helemaal niets over besmettelijkheid!

Toch dringt het wetsvoorstel erop aan dat individuen die niet meedoen aan eerder genoemde experimenten ("niet gevaccineerd zijn") als alternatief dit soort tests moeten ondergaan om niet buitengesloten te worden van activiteiten. Zelfs als ze verder kerngezond zijn en geen klachten hebben (en het RIVM heeft aangegeven dat testen zonder klachten überhaupt geen enkele zin heeft). Dit is zeer ongewenst.

Bovendien: door de onbetrouwbaarheid van PCR tests zullen individuen te maken kunnen krijgen met vals-positieve uitslagen, zelfs als ze gezond zijn. De frustratie die dat oplevert kan individuen er zelfs toe aanzetten om zich dan toch maar te laten inenten. Niet omdat ze, goed geïnformeerd, besluiten mee te doen aan een van de genoemde experimenten, maar simpelweg om toegang te krijgen tot de maatschappij. Middels deze wet wordt de onbetrouwbaarheid van PCR tests "misbruikt" om meer mensen tot inenten te verleiden.

Zowel inentingen (waarbij een injectienaald in het lichaam wordt gebracht) als PCR tests (waarbij een wattenstaaf diep in de neusholte wordt gestoken) vallen onder de grondwetsartikelen die de persoonlijke levenssfeer en onaantastbaarheid van het menselijk lichaam beschermen. Ongehoord dat een wetvoorstel suggereert dat men - om uitsluiting van activiteiten te voorkomen - handelingen zou moeten ondergaan waartegen men via de grondwet beschermd zou moeten zijn. Als grondrechten op deze manier zó makkelijk terzijde geschoven kunnen worden, zullen burgers zich afvragen wat een grondwet dan überhaupt nog waard is. Dit heeft een zeer negatieve invloed op het vertrouwen in de grondwet en de rechtsstaat.

De toelichting bij het wetsvoorstel suggereert dat de wetgeving (dus: het discrimineren op basis van testbewijzen) gebruikt zal worden bij versoepelingen van coronamaatregelen (kortgezegd: meer versoepelingen voor individuen die een testbewijs kunnen tonen) alsook bij het aanscherpen van coronamaatregelen (kortgezegd: minder aanscherpingen voor individuen die een testbewijs kunnen tonen).

Dat klinkt mooi, maar die medaille heeft ook een andere kant: de voorgestelde wetgeving geeft de overheid de mogelijkheid om onder het mom van "coronamaatregelen" expliciet beperkende wetten, maatregelen en regels op te leggen aan individuen die geen testbewijs kunnen of willen overleggen. Dat het kabinet ondanks haar demissionaire status en zonder juridische basis toch een avondklok instelt bewijst dat de bevolking er niet op kan vertrouwen dat de overheid geen misbruik zal maken van de overvloedige ruimte die deze wet zou bieden.

Het wetsvoorstel legt niet alleen een verplichting op aan individuen om een testuitslag en identificatiedocument te tonen, maar legt óók een verplichting op aan de controleur om individuen zonder geldige papieren de toegang tot de activiteit, onderwijsinstelling of voorziening onherroepelijk te ontzeggen. Dit is weer zo'n wet waarin de menselijke maat volledig ontbreekt. In de Toeslagenaffaire hebben we gezien hoe de Belastingdienst en ministeries zich verscholen achter wetten die hen verplichtten om keihard en zonder menselijke maat op te treden. Ik constateer dat ook in dit wetsvoorstel bij voorbaat al ingebouwd is. Zeer ongewenst.

Al met al is dit een wet die suggereert versoepelingen mogelijk te maken, maar die in werkelijkheid de samenleving tot op het niveau van buurten, families en zelfs gezinnen zal verdelen in twee kampen:

- zij die risicovolle inentingen en/of onbetrouwbare tests ondergaan en door de overheid "beloond" worden met toegang tot activiteiten en onderwijs (waar men eigenlijk een grondrecht op heeft);
- zij die gebruik maken van hun grondrechten om zich níet bloot te stellen aan risicovolle inentingen en/of onbetrouwbare tests en door de overheid "bestraft" worden doordat hun toegang tot activiteiten en onderwijs beperkt zal worden;

Anders dan bij onderscheid op leeftijd (de huidige wet) zal het onderscheid op testbewijs grote spanningen veroorzaken tussen beide groepen en zullen (nóg meer dan nu) gezinnen, families, buurten en uiteindelijk de hele samenleving verdeeld worden tot op het bot, met alle frustratie en escalaties van dien.

Tenslotte: het valt me op dat deze internetconsultatie relatief veel reacties van de bevolking oproept (duizenden) en ook dat deze reacties vrijwel uitsluitend (zeer) negatief en zelden positief zijn (ik heb er nog geen gevonden). In een democratie mag je dan toch verwachten dat zo'n wetsvoorstel direct de prullenbak in verdwijnt (want: niet wat het volk wil). Ik hoop dat deze overheid zal tonen dat Nederland überhaupt nog een democratie is, maar eerlijk gezegd: persoonlijk ben ik dat vertrouwen allang verloren.